

La continuïtat de L'Erol: un repte per a la cultura del Berguedà

Ja teniu el segon número de *L'Erol* a les mans. Una vegada l'haureu llegit ens agradaria pensar que, com nosaltres, comenceu a veure-hi la línia de treball que en la primera aparició era solament un esborrany ple de propostes de futur i bones intencions.

Han passat més de cinc mesos des del número u, i durant aquest temps hem escoltat suggerències, crítiques i lloances a *L'Erol*: allò que hi manca, allò que hi sobre; com és, com podria ésser... De totes les opinions que ens han arribat, començant per les del Consell Assessor, hem procurat treure'n quelcom de positiu, que voldríem que quedés reflectit, des d'ara, en aquestes planes. Amb tot, deixem la porta oberta a les opinions que hagin de servir per millorar la revista en tots els seus aspectes.

Si sortir al carrer la Diada de Sant Jordi va ser per nosaltres una veritable aventura i una cursa contra-rellotge, el camí difícil, és a dir, la continuïtat de l'empresa, comença amb aquest número dos. Engegar aquest projecte llargament cobejat fou força fàcil, malgrat els entrebancs que portà la inexperiència deguda al fet de no haver treballat mai en un mitjà de comunicació escrita de les característiques de *L'Erol*. Amb tot, la dificultat raurà en mantenir la marxa sense defallença.

La complexitat de seguir endavant —i no voldríem que d'aquest Editorial semblés desprendre-se'n que ja no podem més— ve donada per tres factors que convé que tots plegats tinguem ben clars:

a) *El naixement de cada Erol*. L'aparició de cada número de *L'Erol* suposa una colla de passos que cal tenir molt en compte, sobretot per la feina que porten i la quantitat de persones que es mobilitzen. Partint d'una programació cal encarregar les col.laboracions, els articles, el dossier, els diferents treballs de cada

grup de *L'Àmbit de Recerques del Berguedà*, la part gràfica, la publicitat, etc. El posterior muntatge de la revista, la impressió i la distribució als subscriptors i als punts de venda clouen el cicle, que ja ha enllaçat el de la propera revista.

b) *El manteniment econòmic*. Tenint en compte que la sortida al carrer de cada número de *L'Erol* (a quaranta vuit planes i set-cents exemplars de tirada) suposa un pressupost considerable, és del tot necessària l'ajuda de les entitats oficial (Ajuntament, Mancomunitat, Diputació i Generalitat), de la publicitat (que amb un període de sortida trimestral es més una col.laboració dels anunciants que un servei nostre), dels subscriptors i de les vendes. Només amb la conjunció d'aquestes quatre fonts d'ingressos la revista podrà tirar endavant sense angoixes monetàries.

c) *Els lectors (subscriptors i compradors)* Els destinataris de *L'Erol*, són, sens dubte, la part més important i la que dóna sentit a la continuïtat de la publicació. Per això tots plegats hem de fer un esforç per augmentar el nombre de subscriptors, —tant per la importància econòmica que això representa, com per l'ajuda moral que dóna saber que estàs treballant, com a mínim, per un nombre de lectors segurs. I als subscriptors (que en aquests moments passen de cent, però que haurien d'arribar als tres-cents, pel cap baix) cal afegir-hi els lectors que compren *L'Erol* al quiosc. Entre els uns i els altres, esgotaren la primera edició apareguda per Sant Jordi.

Solament voldríem que la posició assolida a la ratlla de sortida es mantingués com més temps millor. Per això no dubtem en pensar que aquesta empresa adreçada, sobretot, a la gent del Berguedà, serà cada vegada més recolzada. Gràcies.